

LETOS 12* KRAT OB POLNI LUNI NA DRAVI

Po nebu ščip plava, šumi, šumi Drava Aškerčeva pesem Ponočna potnica o brodniku, ki prepelje kugo na nasprotni breg in ga ta v zahvalo prvega umori, je nadvse temačna. Tokratna foto zgodbica o naših letošnjih druženjih s sijočo prijazno debeluško na nebu, pa vam za razliko od prve skuša pričarati vsaj drobec iz mozaika nevsakdanjih in prav posebnih druženj na Dravi. Če smo malce neskromni, lahko teh dvanajst vodnih tur označimo kar za ritual naše neformalne kajakaško/čofotalske skupine BD SIDRO.

Kje so temelji, izvirna ideja?

Kot otroku so se mi za večno vtisnile v spomin polne lune, ki so v poletnih mesecih obsijale enega izmed biserov obale takratne domovine-zaliv Boka Kotorska. V majhni vasici Baošić sem v kamniti materini domačiji na obali preživel nepozabne počitnice.

Najlepše podobe narave ob polni luni sem doživel s taborniki Severnih šotorov na prostrani jasi v Ribčevem lazu na Bohinju.

Kot vojaku mi je ostalo v spominu „zimsko logorovanje“ z artilerijskim bojnim streljanjem na vojaškem poligonu Bosansko Grahovo. Kotlina je znana po ekstremnih temperaturah in debelinah snežne odeje, podobno našemu Babnemu Polju. Ob polni luni obsijana zasnežena pokrajina pri -20 stopinjah, z volčjim tuljenjem v bližini, to ti ostane za vekomaj v zakladnici posebnih spominov.

Ko smo pri tabornikih že spadali med „stare grče“ (klubovci), smo kdaj sklenili, da moramo zanamcem dokazati, da še nismo za staro šaro. In smo šli pozimi skupaj ob polni luni na nočni pohod od Belvija do Šumika in zjutraj še navzdol v Ruše.

Dvakrat sva v avgustovski polni luni s prijateljem začela nočni pohod (Pokljuka, Vrata) na našega očaka in na vrhu pričakala sončni vzhod. Nepozabno!

Kot neformalna pohodniška skupina dolgoletnih znancev smo se pozimi in poleti pogosto ob polni luni peš odpravili na Pohorje, že leta pa se udeležujemo tudi tradicionalnega zimskega nočnega pohoda PD Maribor Matica do kočice na Žavcarjevem vrhu.

Še ena polna luna kraljuje v mojih spominih. V službi so me določili, da grem v „izvidovanje“ trase mednarodnega vojaškega maratona „Mark Aurelij marš“ na velikem vojaškem vadbišču v bližini Dunaja. Prvič v dolgi zgodovini te prireditve smo sodelovali tudi pripadniki SV. Na povratku sem prenočil v šotoru v kampu ob obali znanega Neusiedler See. Prisežem, da nisem imel prividov ali bil v stanju alkoholne prestrašenosti, toda takrat sem tam videl „čudež“. Nekaj čez polnoč se je kot hiša velika oranžna luna počasi „potopila“ v jezeru. Ne prej ne pozneje nisem znova doživel podobnega.

Še o kakšnih nepozabnih polnih lunah v družbi kajakaških prijateljev bi lahko pleteničil, saj v 50 letih čofotanja doma in na tujem doživim in vidiš marsikaj nadvse lepega. Izpostavil bom le dve.

Na enem izmed spustov po lepotici Tari smo doživeli tudi trenutek, ko je sredi noči močna svetloba za kratek čas osvetlila mogočne stene ozkega kanjona in pričarala nepozabno igro senc nad šumečo črno vodno kačo.

Pred mnogimi leti sva z legendarnim kanuističnim brkotom Francijem Percom zvečer ob ognjeni vodi modrovala na obali pred njegovo „brunarico“ pri Sidru. Ko je na gladini zablestela mesečina je rekel: „Čuj, jutri bi lahko šla s kanujem od Dravograda!“ In sva šla! Avgustovska polna luna nama je svetila, ko sva pozno ponoči na ramenih tovorila težki leseni kanu mimo HE Fala. Najini zaveslaji res niso bili več za kakšno tekmo, ampak še pred uro strahov in novim dnem sva pristala na njegovem lesenem pomolu in potem pred spancem spraznila še vse tekoče zaloge. Taka ti tudi za vedno ostane v spominu! Žal ni več ne Francija, ne njegove nepozabne „brunarice“!

12* krat smo letos veslali ob polni luni na Dravi. Vsem znana „višja sila“ nam je tokrat preprečila, da bi se na podoben način družili tudi na Muri, na Velenjskem ali Šmartinskem jezeru, tudi Green Lake ali Dupleška gramoznica bi zagotovo prišla na letošnji seznam nočnih druženj.

- Tista zvezdica ob 12 pomeni, da jih je bilo še več!
- Nepretrgani niz smo začeli z decembrom 2019 in v poletnih mesecih dodali še nekaj repriz za „zamudnike“.
- Odkrito moram priznati, da se res ne spomnim, kdo je dal lani idejo za veslanje ob polni luni. Ker december ni bil še prav nič zimski, smo šli na vodo pri naši znameniti skali pod HE Fala in končali na Sidru.
- Spomniti moram še na zares nepozabna druženja v organizaciji naših prijateljev iz DDrava. Veslali smo res le do Čokoladnega otoka, a zaključki na Sidru so bili zares „zgodovinski“. Ali v 2021 nadaljujem v enakem tempu?

V tem čudnem svetu je zaukazano rangiranje vsega, da si vsaj za kratek čas zapomnimo osebo ali dogodek, ki začasno kraljuje na vrhu lestvice. Pa izpostavimo najbolj posebno in najlepšo iz tokratne foto zgodbice, saj izbor ni bil težaven:

POSEBNA (jagoda na torti)

Opoldan smo si na Lentu z vode ogledali tradicionalno študentsko regato osmercev in po mirni vodi odveslali do izhodišča pri mostu na otok. Zvečer smo nameravali od Loke na Ptuj. Še pomislili nismo, da bi lahko bilo v stari strugi bolj „živahno“. V prvem mraku se je mimo nas valila gmota kakšnih 300 m³/s in kar vidno naraščala, dovolj za odločitev o (ne)varnosti ženskega dela ekipe in sta raje ostali na kopnem. Trije smo zaveslali v popolni temi, potem pa nam je luna svetila vso pot. Uživali smo kot mali otroci v veliki in blatni žabji mlaki. Nekaj kilometrov pred Ptujem so nas nočni ribiči povabili na pijačo ob velikem ognju. Sem nameraval zaviti k obali, tedaj pa se je oglasil Sašo: “Pazi! Za seboj imaš nevarno drevo!” Še ena tipična njegova potegavščina, sem sprva pomislil, pri drugem opozorilu pa ugotovil, da me le nekaj metrov loči od bližajočega velikega drevesa, ki ga je nad nami spodjedla voda. Smo se ribičem najavili za drugič in pobegnili pred grozečo nevarnostjo.

Ko smo lezli iz čolnov, je nad Panoramo nebo razsvetlil velik ognjemet. Nam v čast? Bolj verjetno pa kot zaključek kakšne večje prireditve. Na pomolu pri Termah smo si bili edini, da je bila v takšnih pogojih naša odločitev, da kolegici ne gresta na vodo edina pravilna. Še danes kdo mimogrede vpraša, če bi se lahko tista tura z mešano ekipo končala tudi povsem drugače.

NAJLEPŠA (češnja na torti)

Prej omenjena posebna tura je bila zares tako posebna (saj smo ponoči prvič veslali v stari strugi, veliki pretok je pa tudi malce dvignil raven adrenalina), da sva čez dan ali dva s Sašem ponovila vajo. Pa še polna luna je bila ravno na tisti dan.

V staro strugo je na jezu v Melju teklo le dobrih 20 m³/s, kar je biološki minimum. Od Loke je dovolj vode, da takšno turo do Ptuja še ni moč označiti za „makadamsko“. Veslaško torej nič posebnega, nad gladino pa čarobni nočni prizori.

Žareča oranžna krogla se je najprej pojavila nad prostranimi koruznimi polji na levem bregu. Potem je postala svetla in se je počasi dvignila nad osvetljeni grad in na neverjeten način s srebrnim odsevom okrasila celotni ravni del struge pred sotočjem s kanalom. Zares božanski prizor, ki ga doživiš le po tistem pravilu, da si v pravem trenutku na pravem mestu. Čez čas se je premaknila nad desni breg, reka je spet potemnela.

Pred Ptujem je Sašu zazvonil telefon. Zmeraj nasmejani Šumar ga je spraševal za najino trenutno pozicijo in koliko časa bova še potrebovala do pomola pri Termah. Sredi noči nama je prišel zaželet dobrodošlico in naju počastil z zaseko, lukom, tlačenko in penino. Takšno dejanje pove o pravem prijateljstvu več kot tisoč besed!

Kaj mi je najbolj ostalo v spominu od NAJLEPŠE? Pred najlepšimi podobami mi je črna škatlica sporočila *Change the battery set*, rezervna pa je (ne prvič) samevala doma. Tako sem v prekrasni noči na tak način pridelal še en sivi las. Morda se mi še kdaj posreči tam ujeti podobne trenutke, četudi v naslednjem življenju. Vam zagotovo sporočim!

Grande finale – danes, 30. decembra 2020, zadnja polna luna

Zadnje druženje s sijočo debeluško, zadnji kuhanček na vodi letos.

Pameten človek si zlahka zastavi vprašanje, v čem je „fora“ veslanja na Dravi ob polni luni. Bolj ali manj čudovitih nevsakdanjih podob narave in spremljajočih občutkov se zares enostavno ne da opisati. Moraš biti zraven in vse to doživeti povsem osebno, potem ti je vsaj malce bliže in bolj razumljiv tudi kaveljc takega početja.

BISTVENO JE DRUŽENJE LJUDI, KI DELUJEJO NA ISTI VALOVNI DOLŽINI!

